

under et, og det endte med, at da man ikke kunde faa mere, nøjedes man med at faa Vejle—Givebanen. Selvfølgelig forudsatte alle, der vare interesserede i dette Baneanlæg, at der maatte komme en Tid, da man maatte gaa videre, og det er ogsaa nu foreslaaet. Men i den hængaaede Mellemtid har der været gjort forskellige Forsøg paa at samle de stedlige Kræfter om Muligheden af at komme videre og navnlig faa Banestykket Give—Herning gennemført. Der har derved været rig Lejlighed til at faa at vide, hvor Befolkningen ønsker, at denne Linie skulde gaa, og der har da været Tale om to Linier, nemlig en østlig og en vestlig. Her i Forslaget følger Regeringen den østlige Linie, men Forholdet blandt Befolkningen har været det, at man har ønsket den vestlige Linie — i alt Fald har det faaet stærkest Tilslutning ikke at følge den østlige Linie helt op, men følge den vestlige Linie — til Brande, og her gaa over Aaen og lægge Stationen paa den anden Side i Stedet for at gøre det vestlige Sving, som det hedder i Bemærkningerne, og i Stedet for, som Forslaget har, at gaa op over Holtum, Arnborg og Slumstrup, da at gaa over Skibild, Kølkær og Kollund. Det er udtrykt i de ret talrige Forhandlinger, der have fundet Sted mellem de paagældende Egenes Tillidsmænd, derved, at man skulde gaa Østen om Søby Sø. Det ejendommelige er, at denne Linie vil blive baade kortere og billigere og vil tjene Oplandet i føleligere Grad end det Forslag, der ligger paa Tingets Bord. Jeg vil derfor ikke undlade at henstille til de Herrer, der faa mere med denne Sag at gøre, saavel som til den højtærede Minister, at tage under Overvejelse at gaa den Vej, som jeg har antydnet. Saa vidt jeg skønner, vil Brande Station komme til at ligge langt bedre, men derom vil det ærede Medlem for Brande nok udtale sig, saa det skal jeg ikke dvæle ved her. Det, jeg kan sige, fordi jeg har været Deltager i saa at sige alle Forhandlingerne mellem de Sendemænd, der have været udsendte fra Kommunerne, er, at de Tilskud, der have været gjorte fra Kommunernes Side, ere tilbude med Ønsket om, at Banen maa gaa i den Retning, jeg har angivet.

Jeg kunde have Lyst til at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der jo synes ved denne Lejlighed at ville sætte sig imod, at man fik dette Statsbaneanlæg. Det er paafaldende, at i sin Tid, da man var villig til selv at bygge denne Bane med

langt mindre Tilskud end det, det ærede Medlem nu antyder, at Staten burde og kunde give til en saadan Bane, kunde man ikke faa Lov til det, og nu, da Staten gennem Regeringen tilbyder at tage den som Statsbane — hvad jeg mener er det eneste rigtige — stiller det ærede Medlem sig paa det Standpunkt, at han ikke ønsker at gennemføre den paa den Maade. Det ærede Medlem kan maaske have Ret i, at det Overskud, Statsbanerne give, ret beset maaske slet ikke bliver et Overskud, naar man ser efter helt ned i Roden, og jeg skal være enig med det ærede Medlem i, at man i sin Tid ved Takstloven er gaaet for langt ned med Taksterne, i alt Fald for de lange Strækningers Vedkommende, hvor Betalingen er forholdsvis betydeligt lavere end paa de kortere Kørsler. Naar det ærede Medlem opgjorde det Udbytte, de jyske Baner nu give, kom han til ret afskrækkende Resultater; men det er jo ikke saa vanskeligt, naar man vil, at behandle Tal, som det ærede Medlem gør. De allerfleste af os kunne jo ogsaa nok lægge Tal sammen saaledes, som det synes at passe bedst i vort Kram, og det er det, det ærede Medlem aabenbart har gjort i dette Tilfælde, idet han først beregner Indtægten af de jyske Baner minus Vamdrup—Frederikshavnbanen og saa bagefter siger, at den københavnske Bane giver ikke saa lidt mere. Det ærede Medlem overser jo, at København vilde give meget lidt, hvis København skulde have Banen for sin egen Mund. Men de københavnske Baner ere jo netop baserede paa, at Landet føres ind til København, og at der føres ud til Landet fra København; København vilde derfor ikke være meget værd, naar Landet ikke laa bagved. Det skal man tage med i Betragtning, naar man vil opgøre saadanne Tal. Jeg er altsaa uenig med det ærede Medlem, naar han igen vil skifte Standpunkt, men jeg er enig med Kommissionens Forslag, som Regeringen har givet sin Tilslutning, idet jeg anser det for den eneste farbare og i Virkeligheden naturligste Vej at komme frem ad. Begynde vi nu atter at lave ny Baner, vil Sagen let blive skudt ud til en fjern Fremtid, hvilket vi ikke ere tjente med.

For øvrigt har ogsaa jeg faaet det Indtryk, at dette er et noget dyrt Anlæg, og at der er Mulighed for at bygge noget billigere. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, hvor meget det vilde koste, idet han tog Summen under et. Jeg har prøvet at gøre det op, naar jeg blot tog selve Anlægget, som vil koste 4 Millioner